

Az idei év első nyitvatartási napjának első percében a Facebook közösségi portálon kívántunk boldog új esztendőzt olvasóinknak. Haladván a korrall, a Berzsényi Dániel Könyvtár (BDK) web 2.0-ás módra is felköltözött az internetre. Akkor még nem is sejtettük, mennyi jó szót és különleges élményt hoz majd számunkra az a virtuális közösség, amely lassan 1600 főt számlál.

Hamar kiderült, hogy a portál nem csupán unatkozó ifjak gyűjtőhelye, hanem lelkes helyismereti kutatók és lokálpatrióták fóruma is. Helyismereti könyvtárosok szívét megdobogtató módon nyüzsögtek a Szombathelyen élők s az innen elszármazottak *Spiegler Tibor* „közös ismerős” és oszlopos könyvtári tag antik holmijai körül. Féltve őrzött régi fényképek, százéves képeslapok kerültek elő a fiók mélyéről, hogy egy szkennel üveglapját megjárva emberek százai részesülhessenek a megosztott emlékekből. A „kommentek” leggyakrabban visszatérő mondatává a „Kérünk még!” vált. Valóban nem lehetett betelni a békebeli századelőt idéző üdvözlőlappal, a retró érzést felébresztő képekkel, s az emberöltővel korábbról származó plakátokkal, meghívókkal, villamosjegyekkel. Az időutazásra csábító kincseket a hozzászólók személyes emlékmorzsái keltették életre. Újra hallottuk a szombathelyi villamos csilingelését, a városi strandfürdő vizének csobbanását.

A Facebook lokálpatriótái végül egy közös fényképnézegetés erejéig lekönnyöngték a világhálóról a megosztásban élen járó gyűjtőt. Könyvtárunk magától érthető módon ajánlotta fel tereit a rendhagyó eseményre, amelyet hol máshol, mint a Facebook berkeiben kezdtünk szervezni, népszerűsíteni. Nagy volt az öröm a világhálón, amikor közhírré tettük a találkozó dátumát, és percek belülről elindult a diskurzus a közelgő esemény kapcsán. A helyi sajtó új szót is alkotott a megszokottal ellentétben az internetre nem fel-, hanem onnan leköltözött közösség hallatán. Az élő Facebookként is emlegetett rendhagyó program igazi „savaricum”-ként vonult be a köztudatba.

Az összejövételre 2011. április 11-én került sor. Egy laptop, sok-sok fénykép, eleink által hátrahagyott ereklyék, s egy lelkes gyűjtő szeretnivaló személye jelentették az est elengedhetetlen komponenseit. A „lájk-zászlókkal” felszerelkezett közönség tagjai – akik a közösségi hálón leadott ígéretükhöz híven, annak rendje és módja szerint megjelentek – nem tettek mást, mint a Facebookon: tetszést nyilvánítottak, megjegyzéseket fűztek a képekhez, tárgyakhoz, és szabad folyást engedtek érzelmeiknek.

Körülbelül száz évet utaztunk – no nem térben, hiszen gondolatban mindvégig Szombathely régi utcáit jártuk, hanem időben. Láthattuk a projektor sejtelmes fényével megvilágított vásznon a százharminc évvel ezelőtti zsinagógát és Fő teret, a már csak emlékként létező Kioszkot és Palace Szállót, az éppen épülő Sportpalotát (sic!) és a helyi kávézók, presszók békebeli enteriőrjét. A tárgyi emlékek sorában a plexi Felszabadulási Emlékműtől a Claudius Szálló avatására készült kulcsig számos, esetenként a kukásautó gyomrából megmenekített, a hétköznapi történelmet idéző holmi kapott helyet. S hogy az a bizsergető érzés, amit csak a kincsre lelők ismerhetnek, még kitartson kicsit, a Facebook lokálpatriótái málnaszörppel, Dunakaviccsal és Zizivel retrósított zsúron folytathatták a múltidézést.

Októberban újraegyesülünk! A részletek megtalálhatók lesznek a BDK Facebook üzenőfalán. ■